

Nomadic Dialogues

Looking for layers

Glasgow, Nicosia, Potamos,
Agios Sozomenos, Marielyst,
Hemsedal, Telavåg, Bergen,
Vaksdal 2017–2018

**From non-place
to The Place:
Pokemon Go Battle,
Bergen, July 13, 2017.**

Content:

Part I: **Nomadic dialogues** p. 7

Part II: **Looking for layers** p. 29

Part III: **Insideness and outsideness** p. 103

Part IV: **Before and after** p. 117

Part V: **Permanent, regularly,
sporadic** p. 135

Part VI: **Layers, missing** p. 145

Part I:

Nomadic Dialogues

Vaksdal

July 12, 2017

Walking around in my village, Vaksdal. While I present the site to the visitors, I suddenly realize: My place has no souvenirs. What you see and what I'm telling you, is what you get. My story is about feeling welcome, be free. Posting photos on FaceBook, Instagram: I'm loading the place with stories of belonging, community, citizen power.

Glasgow

November 19, 2017

There is a scarf from Dale in the restaurant. My place becomes your place. You have been walking in the streets, breathing the air, the place belongs to you. I hear stories about Nicosia, my finger tip follows the lines on the map, stops at the border, I walk through the place by the use of Google Maps. By knowing you, I begin to feel an ownership of the place. I'm not a stranger.

Nicosia

March 21, 2018

Arriving late, the city is empty, abandoned. Facing the border, in the middle of the street. No passport – no entrance to the other side. The policeman corrects me: No, it's not the Turkish part of the city, it's the part of the city occupied by the Turks.

Nicosia–Potamia

March 25, 2018

There is a big flashing Turkish flag in the hill behind Nicosia, impossible to overlook. There are two cafes in Potamia, we call one of them the Lenin cafe after the picture on the wall. Apart from Lenin, it's similar mood as in my own village. I think it's because both Vaksdal and Potamia do not expect tourists to come and do not bother to show off. The doors are open, life goes on as usual.

In between

November 22–23, 2017

I have to sleep over at Schipol airport, Amsterdam. It's uncomfortable. But it brings time to reflect, to dwell on the impressions. The way you arrive somewhere and how you leave affects your experience. For one year I was sailing, arriving in new towns via the sea. I remember these places as slow places, but it was me who was slow.

Vaksdal

March 26, 2018

Stitching. I'm home, sorting papers. One of the postcards has sharp stripes illustrating a cornfield. My body reacts. I feel the pain from the barley once more.

«The snow is too white, the language slides into Norwegian».

Hemsedal, March 29, 2018

Kroppen min kan framleis kjenna
stikkinga frå kornaksane. Eg hugsar
Lenin bar, dei lokale innbyggjarane.
Eg les ei bok om å utforska ein stad frå
eit fysisk eller eit individuelt perspektiv.
Eg kjenner ein sterk trong for å
visualisera eller materialisera noko før
intensiteten og refleksjonane forsvinn,
eg veit det er tidsavgrensa kor lengje
inntrykka er hjå meg, at etterpå er det
for seint, bleikna, borte.

Vaksdal

April 5, 2018

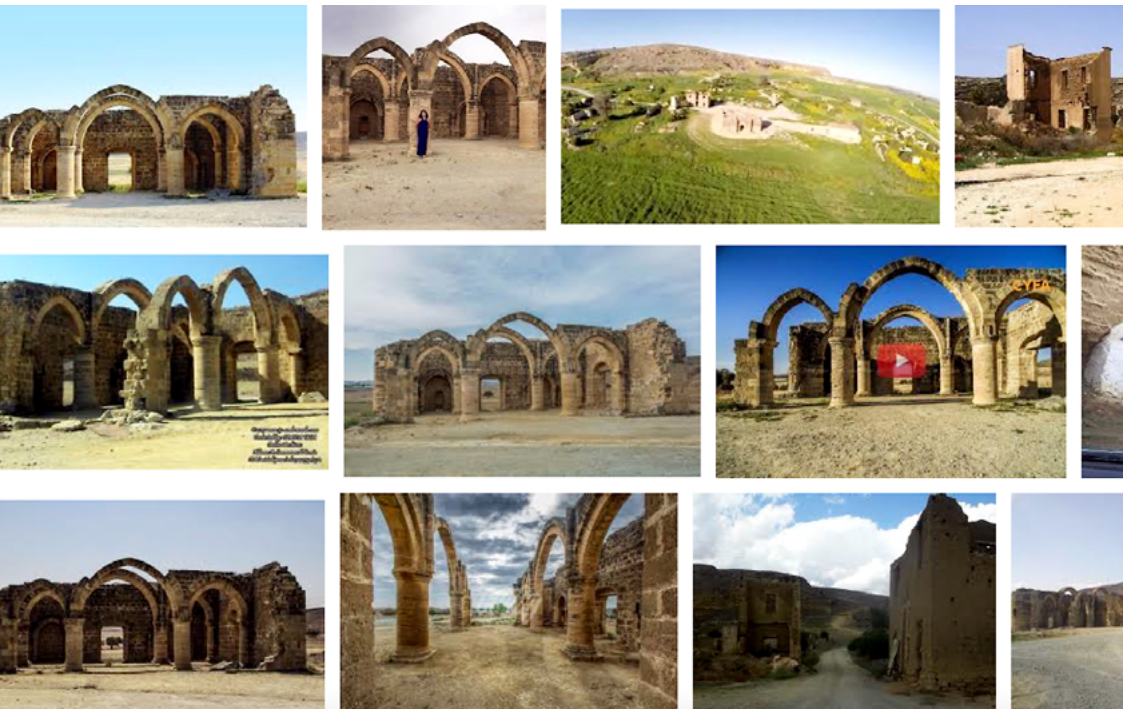
Eg tek på dei grå sokkane, dei stikk meg, rytmisk, standhaftig, igjen-og-igjen på same stad. Eg går gjennom snø, eg sykklar på asfalt, men eg kjenner berre åkrane i Agios Sozomenos, eg ser berre okerfargen.

Grånipa

April 2017 – August 2018

Her gjekk eg då far min hadde takka nei til oksygen. Forbi stølen Elizabeth lånte då ho skulle venna seg til å leva utan Jonatan, 6 år. Det var viktig å koma fram, alltid. Men eg merka meg at me aldri blei lenge, nokre av oss. Eit geografisk punkt på jorda, eit mål å gå mot, ein stad å gå vidare frå.

Screen shot from Google search "Agios Sozomenoz" March 23 2018.

Bergen

April 6, 2018

«According to internet info there is a lot of rain in Sept. not that much in Oct. and starting to get real cold in Nov. , even more so in Des.»¹

Nuuk, the making of the imagination layers starts. Johan says we have to avoid the period with heavy rain. Rain? Does it not always snow in Nuuk? It brings me into the next layer, the Google-layer, other people's memories become my expectations. The loop starts again.

1) E-mail from Johan Sandborg to Linda Lien og Duncan Higgins, April 6 2018.

Part II:

Looking for layers

Back to Ålvik, Kvam, Hardanger

Gjennom eit treårig stipendprosjek, avslutta i 2011, utforska eg merkevarebygging av stader.

Prosjektet resulterte i ein anarkistisk modell for formidling av staders visuelle identitet, og alternative metodar for å involvera innbyggjarane som omdømmebyggjarar.¹

1) Lien, Linda. 2011. Identitetsdesign for geografisk avgrensa område: Den kollektive stadsidentiteten i den individuelle merkevarebygginga si tid. Kritisk refleksjon, det norske programmet for kunstnerisk utviklingsarbeid. Kunsthøgskolen i Bergen.

Prosjektet gjorde meg stadig meir interessert i det motsatte av forenkling; dei mange laga stader består av, og korleis innhaldet i kvart lag endrar seg frå time til time, frå dag til dag, årstid til årstid, år til år.

Back to Ålvik, Kvam, Hardanger

Gjennom eit treårig stipendprosjek, avslutta i 2011, utforska eg merkevarebygging av stader.

Prosjektet resulterte i ein anarkistisk modell for formidling av staders visuelle identitet, og alternative metodar for å involvera innbyggjarane som omdømmebyggjarar.¹

1) Lien, Linda. 2011. Identitetsdesign for geografisk avgrensa område: Den kollektive stadsidentiteten i den individuelle merkevarebygginga si tid. Kritisk refleksjon, det norske programmet for kunstnerisk utviklingsarbeid. Kunsthøgskolen i Bergen.

Prosjektet gjorde meg stadig meir interessert i det motsatte av forenkling; dei mange laga stader består av, og korleis innhaldet i kvart lag endrar seg frå time til time, frå dag til dag, årstid til årstid, år til år.

Frå «Den kollektive stadsidentiteten i den individuelle merkevarebygginga si tid». Ålvik, Kvam, Hardanger, 2011.

Cyprus

March 21–26, 2018

Creative Centre for Fluid Territories

På Agios Sozomenos annekterte eg eit stykke land, og inviterte besøkjande til å utforska laga saman med meg. Det som overraska, var det markante laget med søppel, som folk tilsynelatande valde å oversjå.

Eg har i ettertid lurt på kva Shauna sansa, dei seks timane ho sat i ro og lytta, og kva stad som openbara seg for ho, samanlikna med staden turistane frå bussen opplevde.¹

Har alle stader like mange lag?
Som varierer i innhald og intensitet?
Går det ann å laga eit skjema ein kan
bruka til å identifisera ulike staders
lag? Og kva skal ein i så fall med eit
slikt skjema?

1) Shauna McMullan, Performance, Agios Sozomenos, Cypruz, March 24 2018.

Cyprus

March 21–26, 2018

Creative Centre for Fluid Territories

På Agios Sozomenos annekterte eg eit stykke land, og inviterte besøkjande til å utforska laga saman med meg. Det som overraska, var det markante laget med søppel, som folk tilsynelatande valde å oversjå.

Eg har i ettertid lurt på kva Shauna sansa, dei seks timane ho sat i ro og lytta, og kva stad som openbara seg for ho, samanlikna med staden turistane frå bussen opplevde.¹

Har alle stader like mange lag?
Som varierer i innhald og intensitet?
Går det ann å laga eit skjema ein kan
bruka til å identifisera ulike stadens
lag? Og kva skal ein i så fall med eit
slikt skjema?

1) Shauna McMullan, Performance, Agios Sozomenos, Cypruz, March 24 2018.

its ~~very~~ dry, brown
and caught in static.
Nobodies home.

A thorn bush - surround
ed by silvery light.
- A hermit-saint's cell
high in the rocks.
Beneath.

A Small Scooped
House
- Remains of a free
Beehive Fallow
Fields...

I can't remember
the date but I
remember being
moved by
the fact that
it was scratched
into the wet cement -
presumably when the
steps were built.
- Here's a date on the bottom step
of a series of steps that lead to
nowhere

Other:
Expectation
Google
Atmosphere
Ambient sounds
Vegetation
Topography
Memory

Date:
On/off location:
Male/Female:
Age:
Nationality:

HEAR SEE TASTE SMELL FEEL

Other:
Expectation
Google
Atmosphere
Ambient sounds
Vegetation
Topography
Memory
Population

Date: 24.03.18
On/off location: eN
Male/Female: F
Age:
Nationality:

HEAR SEE TASTE SMELL FEEL

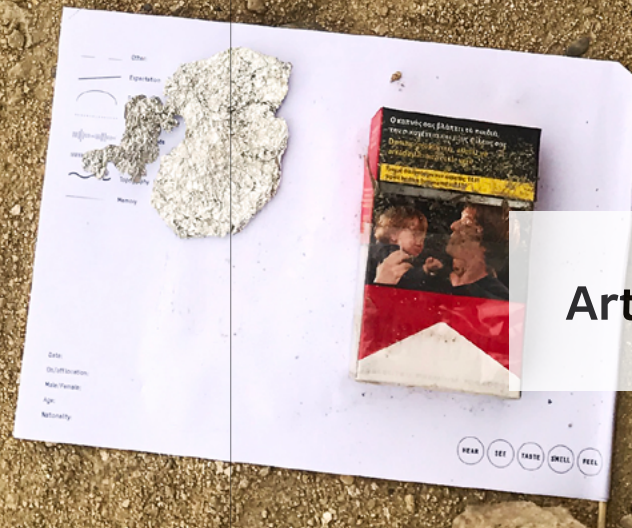
Flora

Ground

Artefacts

Off site, before

Imagination

Google, massmedia,
branding, others memories.

On site, during

Sight

Topography, ground, flora,
fauna, weather, human beeings,
constructions, artefacts.

Sound

Flora, fauna, weather, human
beeings, machines/installations.

Smell

Ground, flora, fauna, weather,
human beeings, machines,
artefacts.

Taste

Ground, flora, fauna.

Feeling

Ground, flora, fauna,
human beeings, constructions,
artefacts.

Off site, after

Memories

Storytelling, artefacts.

Off site, before

On site, during

Layers, if you are
a visitor.

Off site, after

Off site, before

On site, during

Layers, if you are
a local.

Off site, after

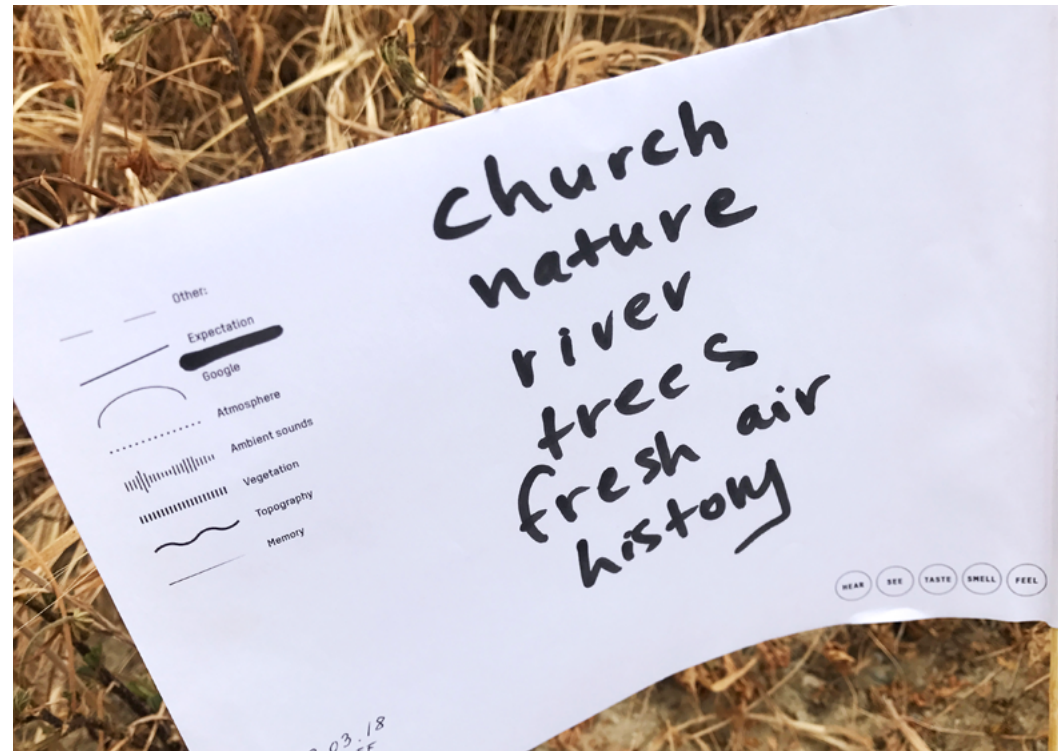
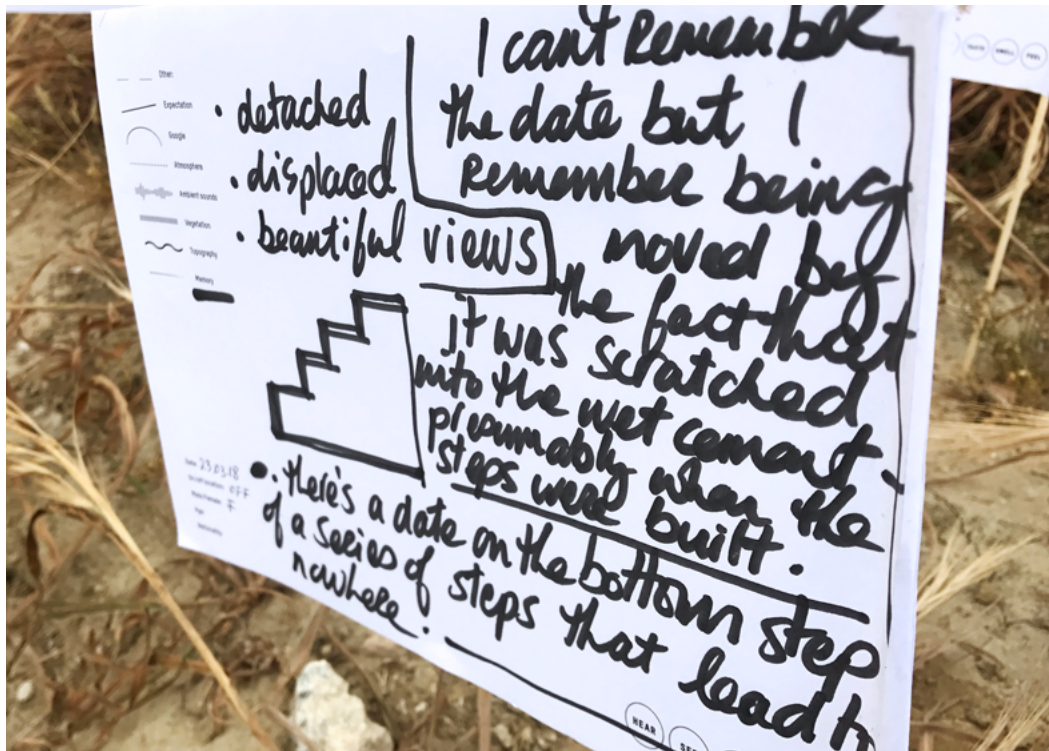
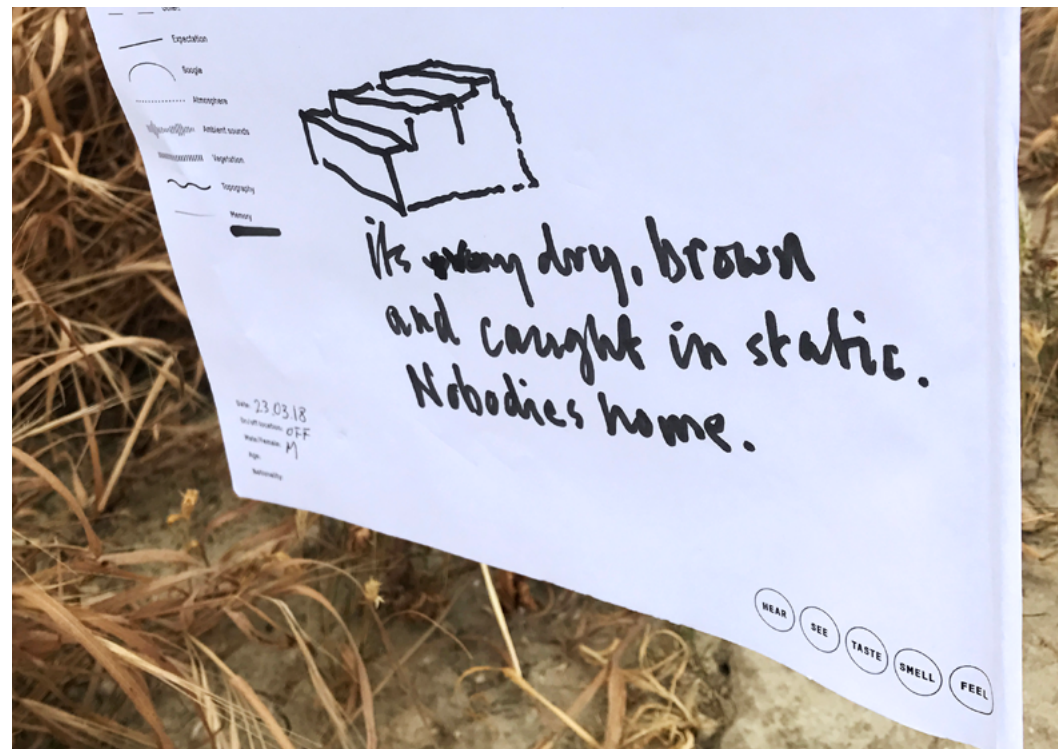
A thorn bush – surrounded by silver light.
A hermit saint's cave high in the rocks.
Dry earth.

Material: Paper and
wooden sticks.
Content: Memories written
and/or visualised on flags.

Folk hugsa staden
som stille, forlatt,
heilag, og deira
minne vart
forventningane
mine.

Men eg møtte ein annan stad;
insekt,
urolege maur,
ein buss fylt med menneske,
søppel
og ei intens lukt av møkk
eller kloakk.

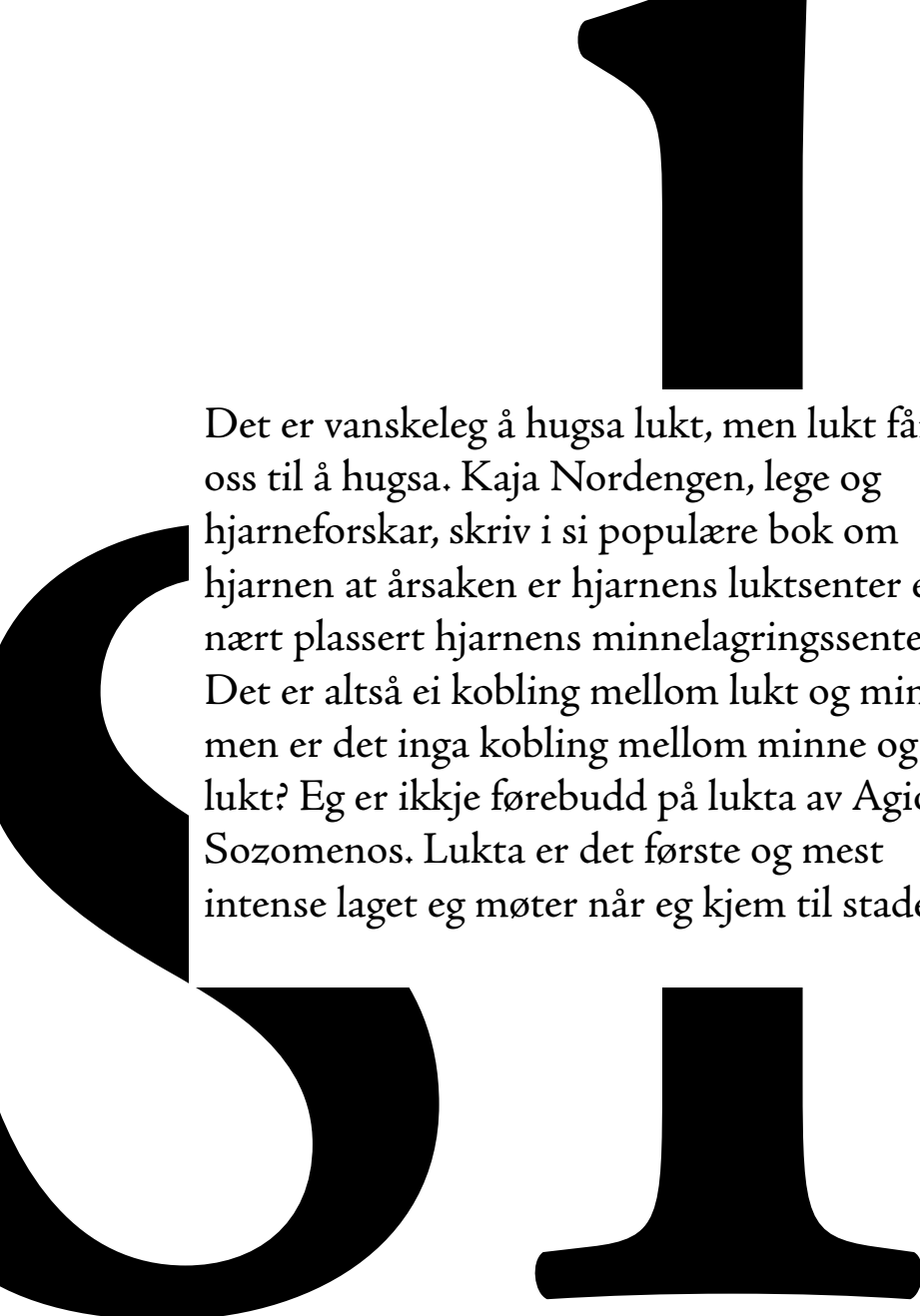

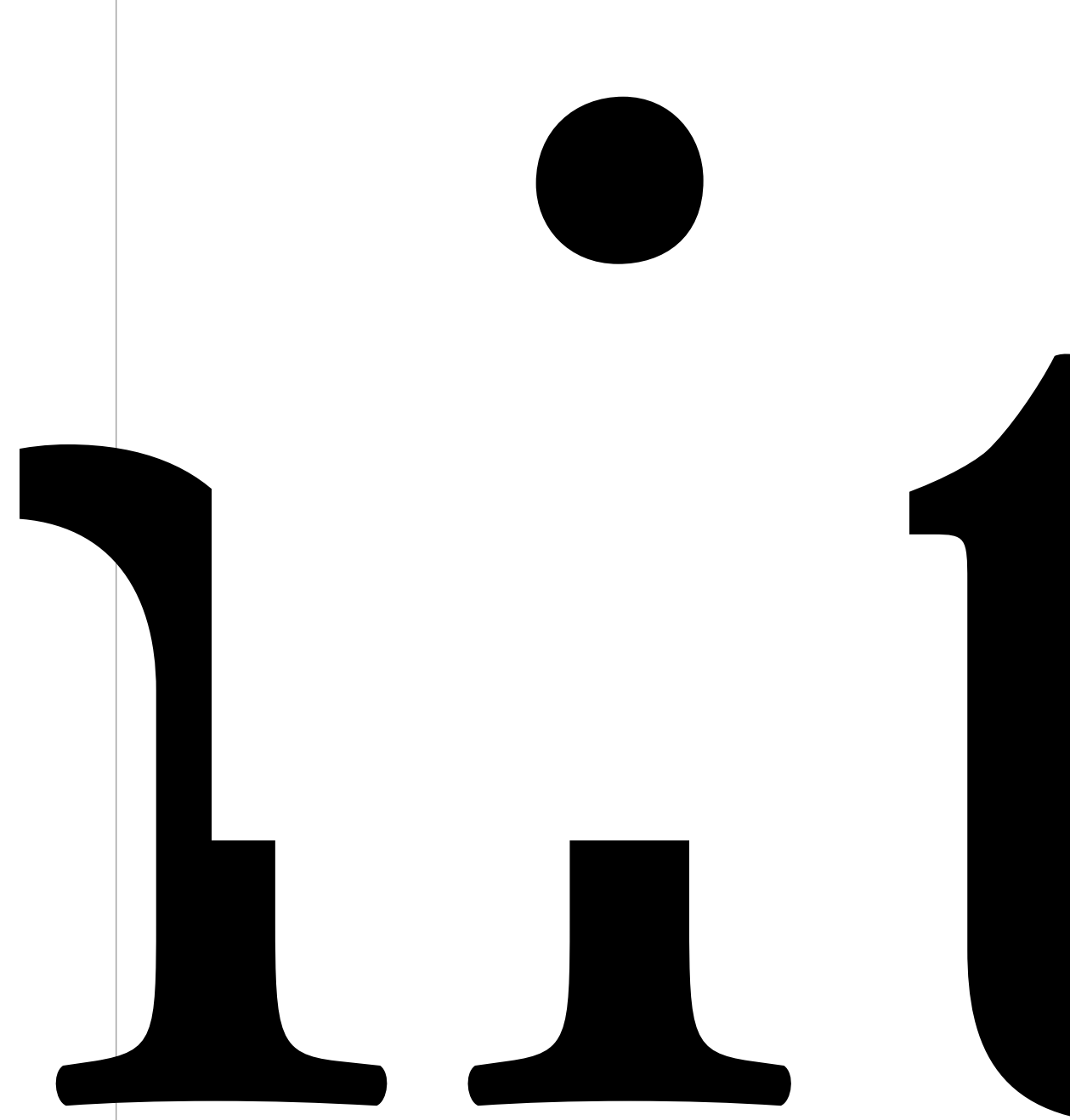

Shiri

Det er vanskeleg å hugsa lukt, men lukt får oss til å hugsa. Kaja Nordengen, lege og hjerneforskar, skriv i si populære bok om hjernen at årsaken er hjarnens luktsenter er nært plassert hjarnens minnelagringscenter.¹ Det er altså ei kobling mellom lukt og minne, men er det inga kobling mellom minne og lukt? Eg er ikkje førebudd på lukta av Agios Sozomenos. Lukta er det første og mest intense laget eg møter når eg kjem til staden.

1) Kaja Nordengen. 2016. Hjernene er stjerner, ditt eneste uerstattelige organ. Kagge Forlag.

Expectations

Massmedia

Others memories

Google

Others memories

Branding

Expectations

CYPRUS

a pocket guide with map and illustrations

Almost recovered by nature

Past the ruin stage

Totally abandoned

Other
Expectation
Scape
Atmosphere
Ambient sounds
Vegetation
Topography
Memory

Date
On/off location
Male/Female
Age
Nationality

Other
Expectation
Scape
Atmosphere
Ambient sounds
Vegetation
Topography
Memory

Date
On/off location
Male/Female
Age
Nationality

Other
Expectation
Scape
Atmosphere
Ambient sounds
Vegetation
Topography
Memory

Date
On/off location
Male/Female
Age
Nationality

Date 10/01/18
On/off location
Male/Female
Age
Nationality

Other
Expectation
Scape
Atmosphere
Ambient sounds
Vegetation
Topography
Memory

READ
AGE
TASTE
SMELL

Other:

Expectation

Google

Atmosphere

Ambient sounds

Vegetation

Topography

Memory

Population

Date: 24.03/18

On/off location: ON

Male/Female: F

Age:

Nationality:

HEAR
SEE
TASTE
SMELL
FEEL

Filosof Anniken Greve seier i «Poesi og stad» at me har eit blikk for (gode) stader, at blikket vårt er omverdsømfintleg, på kontinuerleg stadssøk¹. Er dette blikket prega av passiv mottakelegheit eller aktiv skaparevne? spør ho, og svarar: I søket er me allereie så aktive at det aldri er snakk om å berre motta ein stad.

Det er gjennom Greves essay eg blir merksam på Robert Louis Stevenson, som hevdar at me øver oss på å sjå på omgjevnadene på ein meir fordelaktig måte, ved å skalera ned blikket til å femna dei små elementa. Det gjev oss evne til å sjå gode stader sjølv i dårleg omgjevnader.

Kan det også vera at det er omvendt, at det er gjennom å ignorera dei små elementa det vert mogeleg å sjå ein god stad?

1) Greve, Anniken. 2000. Poesi og sted. Nordlit, nr. 7, tidsskrift utgitt av Institutt for språk og kultur ved Fakultet for humaniora, samfunnsvitenskap og lærerutdanning, UiT Norges arktiske universitet.

Filosof Anniken Greve seier i «Poesi og stad» at me har eit blikk for (gode) stader, at blikket vårt er omverdsømfintleg, på kontinuerleg stadssøk¹. Er dette blikket prega av passiv mottakelegheit eller aktiv skaparevne? spør ho, og svarar: I søket er me allereie så aktive at det aldri er snakk om å berre motta ein stad.

Det er gjennom Greves essay eg blir merksam på Robert Louis Stevenson, som hevdar at me øver oss på å sjå på omgjevnadene på ein meir fordelaktig måte, ved å skalera ned blikket til å femna dei små elementa. Det gjev oss evne til å sjå gode stader sjølv i dårleg omgjevnader.

Kan det også vera at det er omvendt, at det er gjennom å ignorera dei små elementa det vert mogeleg å sjå ein god stad?

1) Greve, Anniken. 2000. Poesi og sted. Nordlit, nr. 7, tidsskrift utgitt av Institutt for språk og kultur ved Fakultet for humaniora, samfunnsvitenskap og lærerutdanning, UiT Norges arktiske universitet.

- — — Other:
- — — Expectation
- — — Google
- Atmosphere
- ||||| Ambient sounds
- ||||| Vegetation
- ~~~~~ Topography
- — — Memory
- ~~~~~ Built construction

Date: 24.03.18
On/off location: ON
Male/Female: F
Age:
Nationality:

HEAR SEE TASTE SMELL FEEL

ΠΑΜΠΟΣ
ΚΡΗΤΗ
727

ΚΡΗΤΗ
118 273
574

ΚΡΗΤΗ

666
RX 7

666
RX 7

ΧΟΥΣΕΥΜ
ΑΧΡΕΤ 1958

24. juli 2018 står det i regionsavisa Bergens Tidende at ein million turistar besøker Flåm med fire hundre innbyggjarar i løpet av året.¹ Eg bestemmer meg for å visualisera ein million turistar, men In Design-dokumentet blir for tungt, det hengjer seg stadig opp, bryt saman, får alt til å gå sakte, og skaper irritasjon og frustrasjon.

(Seinare les eg i same avis om ei ung jente som er uroa fordi mora er ein dårleg fotograf, slik at feriebileta ho skal publisera på Instagram ikkje kjem til å ta seg særleg bra ut, trass i at reisemålet er særst instagram-vennleg).²

1) Oldeide, Adalheidur Audardottir og Eivind Fondenes. «Her sel dei suvenirar til turistar for meir enn 50 millionar i året». bt.no, 24. juli 2018.

2) Midtbø, Gjermund og Caroline Bækkelund Hauge. «Instagram bestemmer feriemålet – Må sjå bra ut på bilete». nrk.no, 18. august 2018.

Alle dei sanselege turistane

Vaksdal, Juli 2018

PEACE

Εργασία Πληροφορικής, Υγείας,
Εκπαίδευσης, Βιολογίας
Ελευθέρου Επαγγελματία

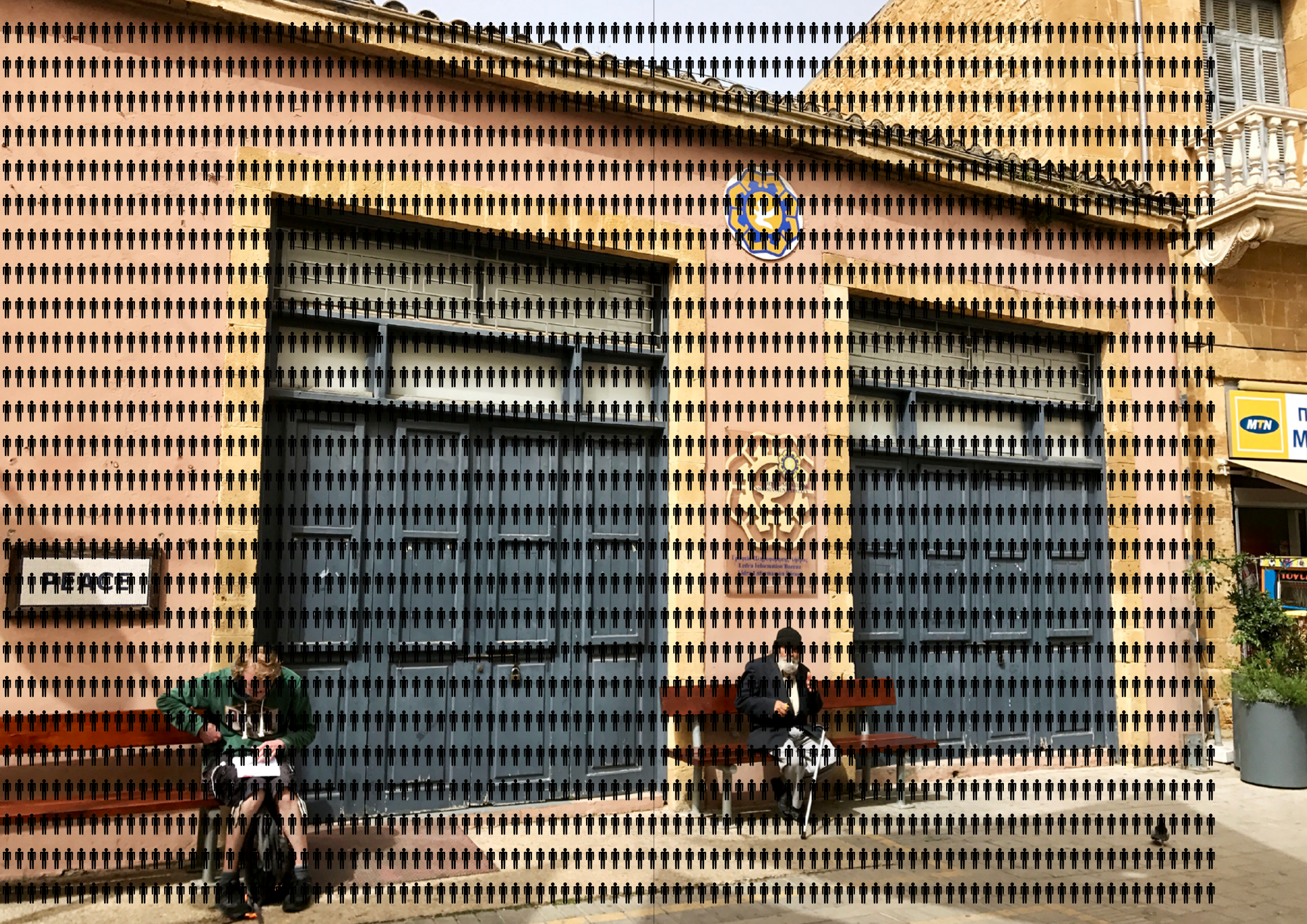

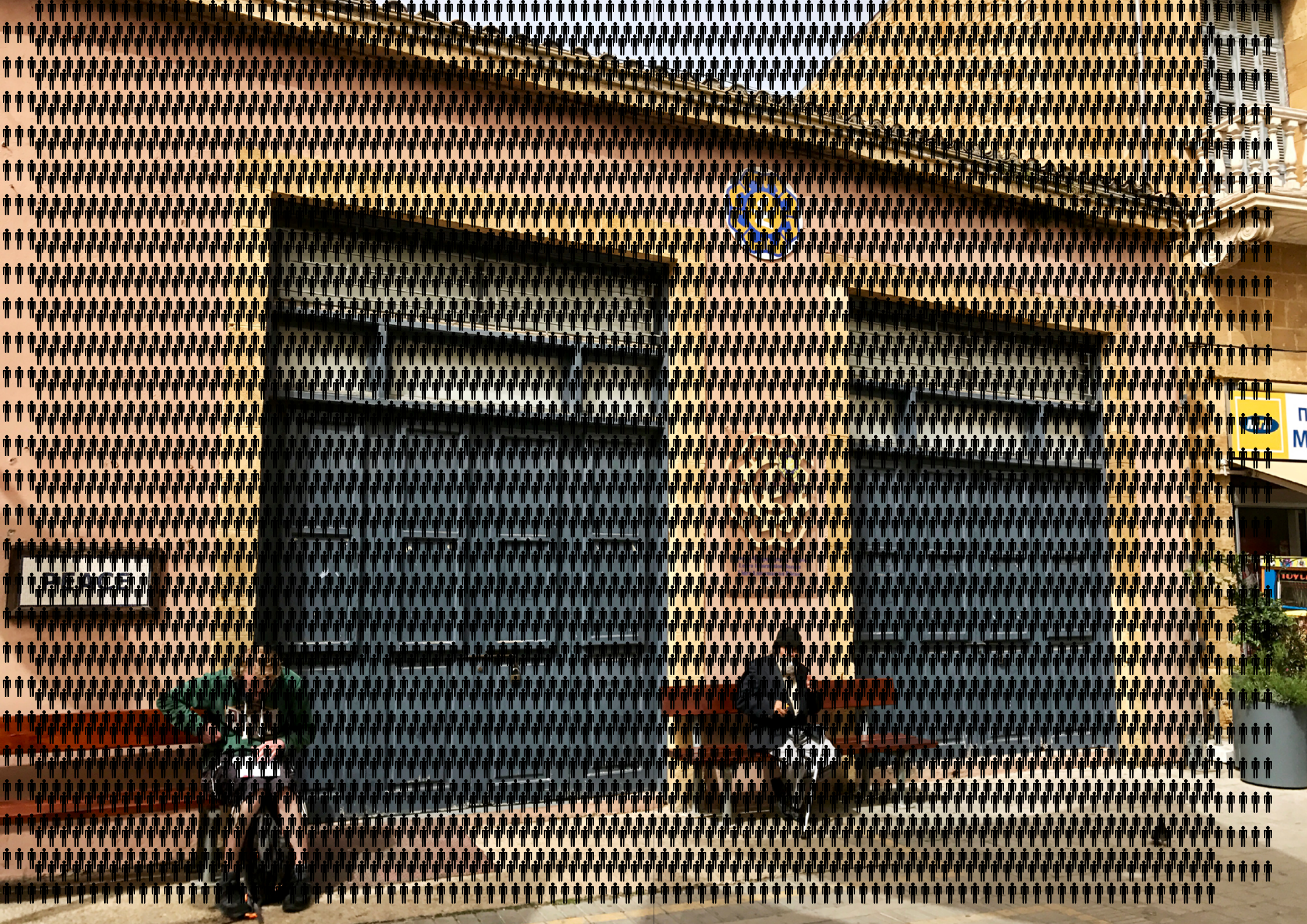
PEACE

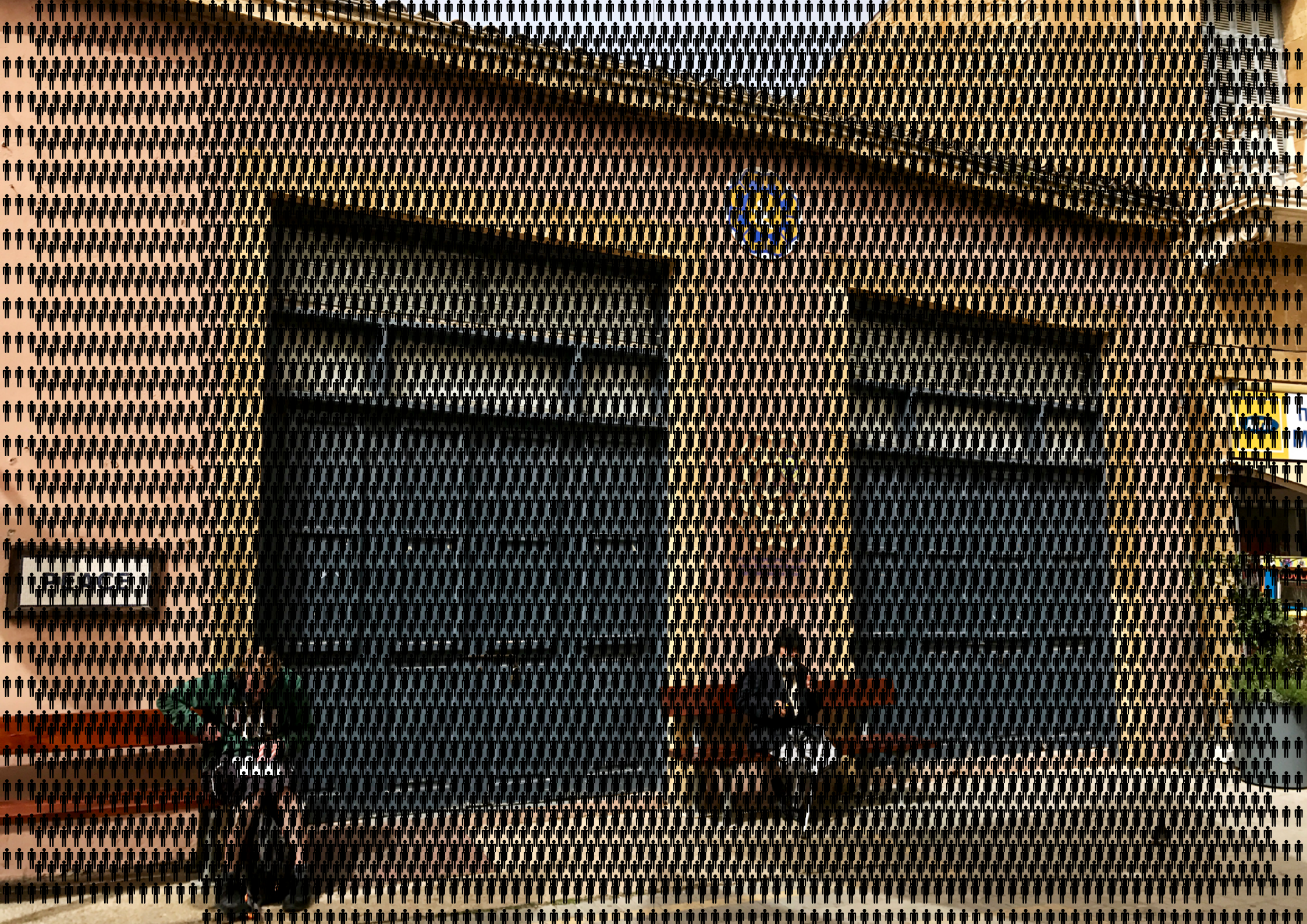

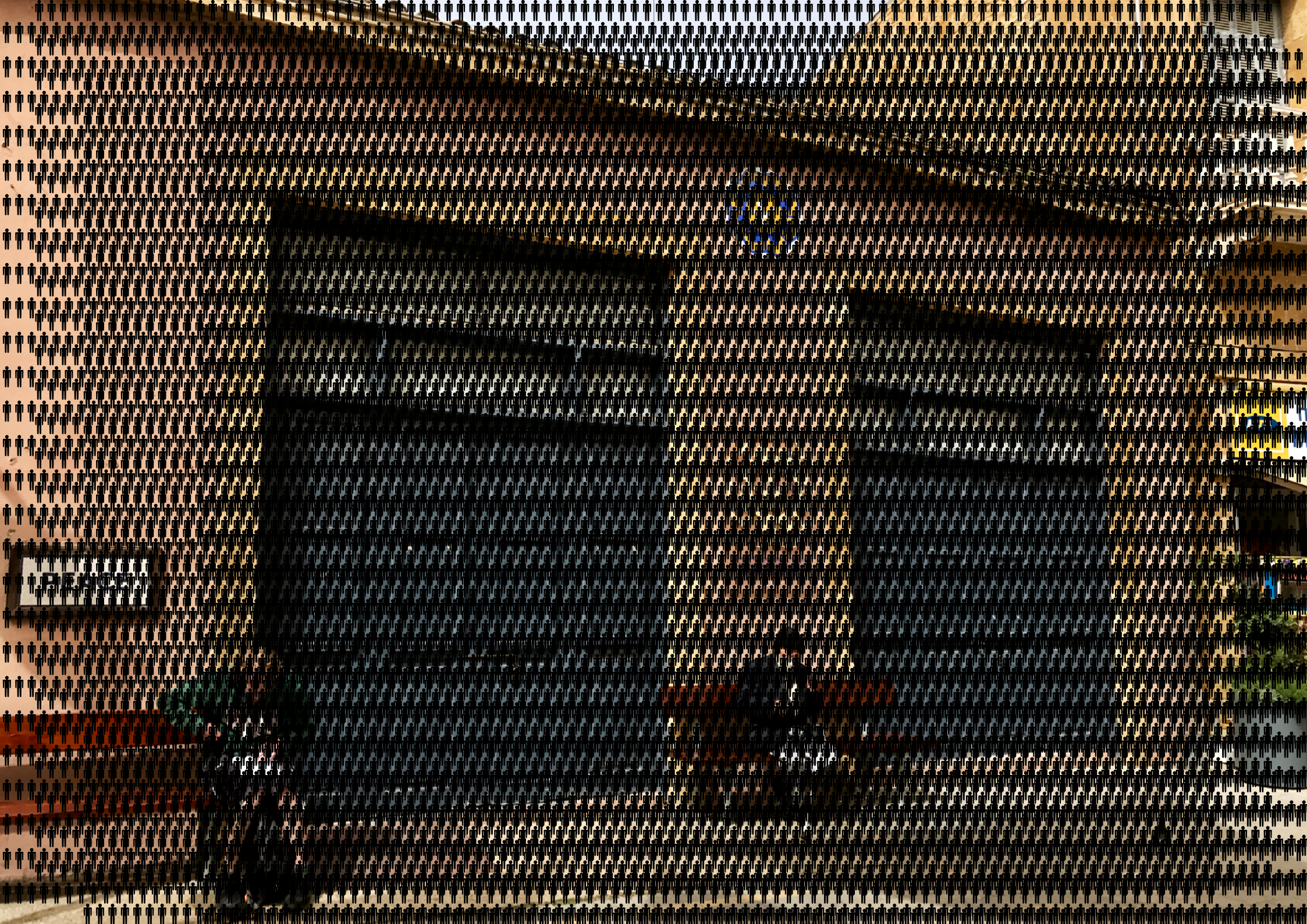
Εργαστήριο Πληροφορικής, Υψηλής
Κεντρική Πληροφορική Βάση
Ελεύθερη Πληροφορική Βάση

Eg samanliknar stadar, prøver å forstå om alle stader har like mange lag, eller omtrent like mange lag, men med ulikt innhald og ulik styrke.

Eg tenkjer på Flåm og på at turistlaget både kan sjåast, høyrast og lukkas. Mest truleg kan det også kjennast fysisk, på sitt mest intense; direkte gjennomkroppskontakt og indirekte gjennom rørsler i bakken.

Kvar gong eg har systematisert laga, oppdagar eg eit avvik, og må starta på nytt. Eg les ein urovekkjande artikkel om luftkvaliteten i Libanon, og forstår at eg har gløymt å definera luft som eit eige lag.¹

I Mumbai smakte lufta brent, eg kjenner igjen kjensla av kontaktlinser som fylles av forureining og får augo til å klistre seg att, og eg hugsar opplevinga av den transparante lufta i Noreg då eg kom heim.

Eg les om om å ha sans for stad, og om å finna stad, og ønskjer å gjera det som er formulert med bokstavar og ord, og skjult i fagbøker for særleg interesserte, sansbart og taktilt og tilgjengeleg.² Nokre gonger tenkjer eg at det er meningslaust å prøva å forstå staders kompleksitet og flyktigheit ved hjelp av systematisering, kategorisering og visualisering, at det er eit paradoks.

1) Solberg, Kristin. «Dagbok fra en gryene dystopi». nrk.no, 4. august 2018.

2) Aure, Marit og Nina Gunnerud Berge, Jørn Cruickshank og Britt Dale (red.). 2015. Med sans for sted. Nyere teorier. Bergen. Fagbokforlaget . Førde, Anniken og Britt Kramvig, Nina Gunnerud Berge og Britt Dale. 2013. Å finne sted. Metodologiske perspektiver i stedsanalyser. Bergen. Fagbokforlaget .

Eg samanliknar stadar, prøver å forstå om alle stader har like mange lag, eller omtrent like mange lag, men med ulikt innhald og ulik styrke.

Eg tenkjer på Flåm og på at turistlaget både kan sjåast, høyrast og lukkas. Mest truleg kan det også kjennast fysisk, på sitt mest intense; direkte gjennomkroppskontakt og indirekte gjennom rørsler i bakken.

Kvar gong eg har systematisert laga, oppdagar eg eit avvik, og må starta på nytt. Eg les ein urovekkjande artikkel om luftkvaliteten i Libanon, og forstår at eg har gløymt å definera luft som eit eige lag.¹

I Mumbai smakte lufta brent, eg kjenner igjen kjensla av kontaktlinser som fylles av forureining og får augo til å klistre seg att, og eg hugsar opplevinga av den transparante lufta i Noreg då eg kom heim.

Eg les om om å ha sans for stad, og om å finna stad, og ønskjer å gjera det som er formulert med bokstavar og ord, og skjult i fagbøker for særleg interesserte, sansbart og taktilt og tilgjengeleg.² Nokre gonger tenkjer eg at det er meningslaust å prøva å forstå staders kompleksitet og flyktigheit ved hjelp av systematisering, kategorisering og visualisering, at det er eit paradoks.

1) Solberg, Kristin. «Dagbok fra en gryene dystopi». nrk.no, 4. august 2018.

2) Aure, Marit og Nina Gunnerud Berge, Jørn Cruickshank og Britt Dale (red.). 2015. Med sans for sted. Nyere teorier. Bergen. Fagbokforlaget . Førde, Anniken og Britt Kramvig, Nina Gunnerud Berge og Britt Dale. 2013. Å finne sted. Metodologiske perspektiver i stedsanalyser. Bergen. Fagbokforlaget .

Part III:

Insideness and outsideness

Outsideness

● Linda

● Andy

● Johan

● Yorgos

● Duncan

● Jim

● Shauna

● Sue

This might not be true.

Insideness

Scotland

November 2017

Geografen Edward Relph sette på 1970-talet ord på korleis og kvifor ein stad kan opplevast ulik av ulike personar, eller ulik av same person over tid¹. Opplevinga av ein stad avheng mellom anna av om du kjenner innanforskap eller utanforskap (insideness/outsideness). Det er sju modus, frå ekstrem innanforskap, til ekstrem utanforskap. I tillegg skil han mellom stader som er «authentically/inauthentically», og mellom «place/placelessness».

1) Seamon, David and Jacob Sowers. 2008. Place and placelessness, Edward Relph. Kansas State University.

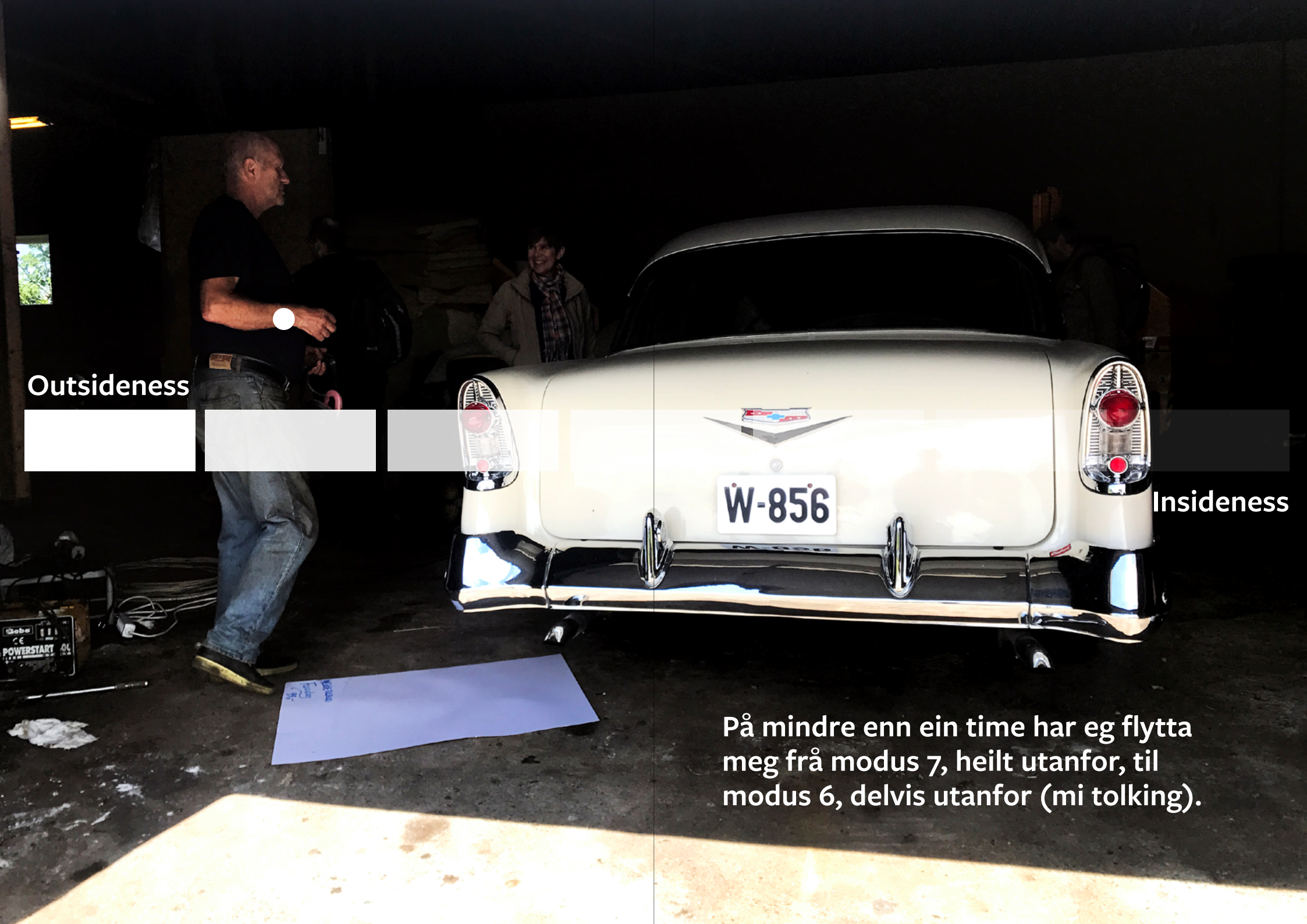
Telavåg

June 27, 2018

Outsideness

Insideness

A photograph of a white classic car, likely a Chevrolet, parked in a dark garage. The car is viewed from the rear, showing its distinctive taillights and chrome bumper. A license plate with the text 'W-856' is visible. In the background, a man in a black shirt and jeans stands on the left, and a woman in a light jacket stands near the car. The scene is dimly lit, with light coming from the left. The image is overlaid with a semi-transparent grid and text.

Outsideness

Insideness

På mindre enn ein time har eg flytta meg frå modus 7, heilt utanfor, til modus 6, delvis utanfor (mi tolking).

«Do-it-yourself»

Extreme insideness

7

6

5

Nøytral?

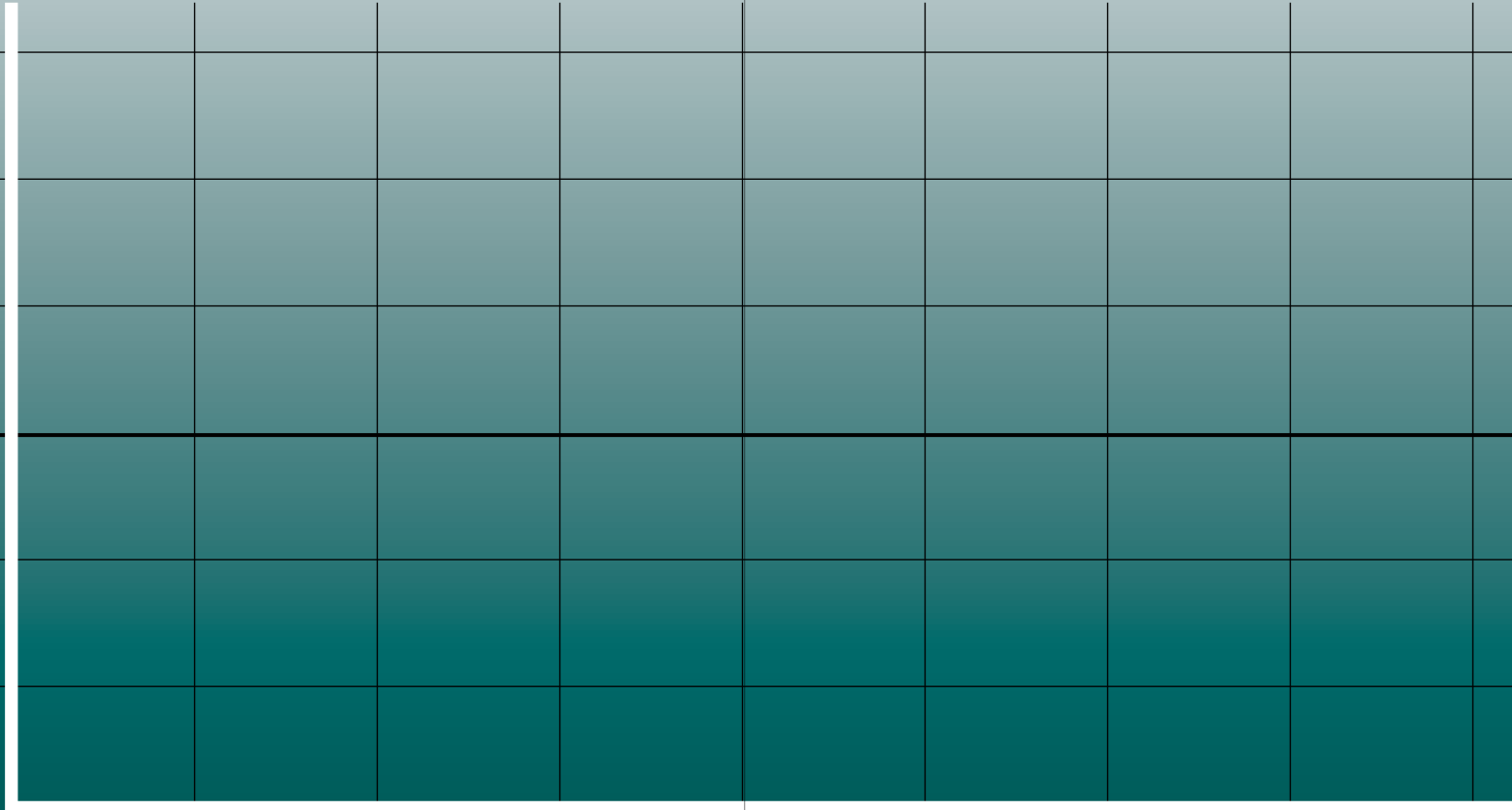
3

2

1

Extreme outsideness

Time

«Do-it-yourself»

Extreme insideness

7

6

5

Nøytral?

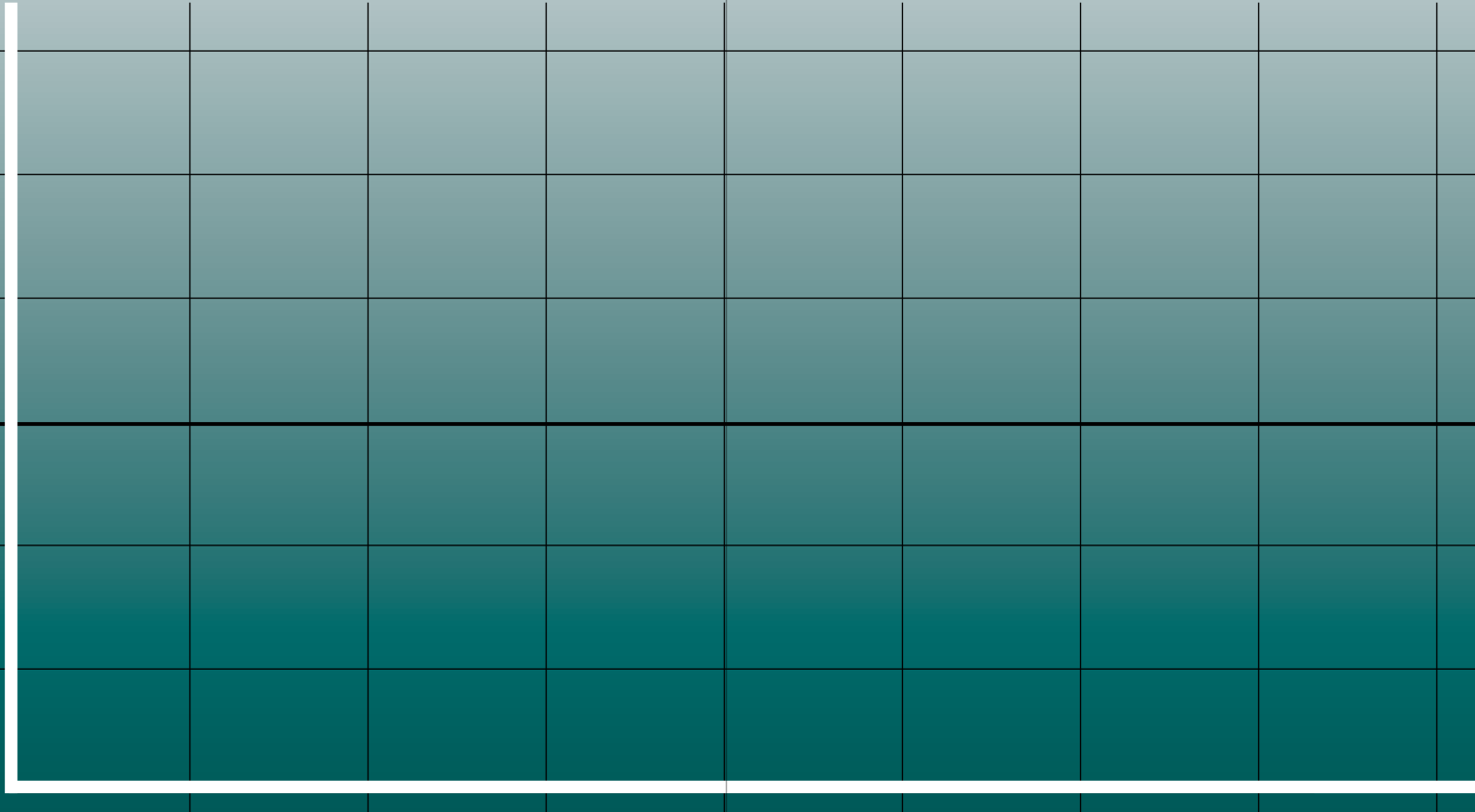
3

2

1

Extreme outsideness

Place

Part IV:

Before and after

**People will always need place
because having and identifying with
place are integral to what we are as
human beings.¹**

1) Seamon, David and Jacob Sowers. 2008. Place and placelessness, Edward Relph. Kansas State University.

2) KORO, kunst i det offentleg rom, «Nye fortsettelser», prosjekt i bygda Vaksdal planlagt i november 2018 – april 2019, inkludert Kunstklubben, som starta opp våren 2018. Kunstformidlar Daniela Ramos Arias, kurator Anne Szäfer Karlsen.

Blikkskifte

Vaksdal, mai 2018

Nokre vil hevda at Vaksdal er ein stygg plass, og at styggast av alt er Vaksdal Senter. Vaksdal Senter kan, i følge vaksdalingen Silje (eller var det søstera Jenni?) berre bli finare om det blir jamna med jorda. Eg er einig. Så går eg på eit stadssutviklingsmøte, og blir sitjande ved same bord som eldsjela Odd. Odd likar Vaksdal Senter. Å mista senteret til fordel for ein ny og betre europaveg er i alle fall ikkje noko tap, seier eg, men Odd seier at senteret er eit torg, eit midtpunkt, og så kjem KORO-prosjektet til bygda, og senteret endrar seg frå eit pinleg bulkete bølgeblekkbygg til eit geografisk midtpunkt.² Odd har rett. Vaksdal Senter er eit torg, ein agora, eit knutepunkt.

**People will always need place
because having and identifying with
place are integral to what we are as
human beings.¹**

1) Seamon, David and Jacob Sowers. 2008. Place and placelessness, Edward Relph. Kansas State University.

2) KORO, kunst i det offentleg rom, «Nye fortsettelser», prosjekt i bygda Vaksdal planlagt i november 2018 – april 2019, inkludert Kunstklubben, som starta opp våren 2018. Kunstformidlar Daniela Ramos Arias, kurator Anne Szäfer Karlsen.

Blikkskifte

Vaksdal, mai 2018

Nokre vil hevda at Vaksdal er ein stygg plass, og at styggast av alt er Vaksdal Senter. Vaksdal Senter kan, i følge vaksdalingen Silje (eller var det søstera Jenni?) berre bli finare om det blir jamna med jorda. Eg er einig. Så går eg på eit stadssutviklingsmøte, og blir sitjande ved same bord som eldsjela Odd. Odd likar Vaksdal Senter. Å mista senteret til fordel for ein ny og betre europaveg er i alle fall ikkje noko tap, seier eg, men Odd seier at senteret er eit torg, eit midtpunkt, og så kjem KORO-prosjektet til bygda, og senteret endrar seg frå eit pinleg bulkete bølgeblekkbygg til eit geografisk midtpunkt.² Odd har rett. Vaksdal Senter er eit torg, ein agora, eit knutepunkt.

encuentra un cómplice
en Vaksdal.

VAKSDAL
Diagnos

Nuevo
Trans

VALLE CE

EXT

Creative Centre for Fluid Territories (CCFT)

Vaksdal Senter er like stygt, men eg er stolt. Spesielt byrjar eg å bli begeistra for oppslags-tavla.

Første gong eg opplevde at bygda mi endra seg framofor augo mine, var då eg 17 år gammal fekk vener frå året på skuleskipet Christian Radich på besøk. Det var då voldsamt til trafikk, sa eg, då bil nummer tre for dagen passerte. Kallar du dette trafikk, sa vennina mi. Folk frå Molde, Bærum, Oslo elska heimbygda mi, Eidsland. 150 innbyggjarar. Eksotisk, full av sjeldne opplevingar, mangel på aktivitet.

Sidan har eg opplevd fleire slike blikkskifte, opplevd at skam blir til stoltheit, stygt blir fint. Eg har glede av å sjå ein stad bli skapt på nytt gjennom andres blikk.

1) Fucking Åmål, svensk film frå 1998, manus og regi av Lukas Moodysson.

CCFT kjem på besøk til bygda, og eg blir merksam på fråværet av suvenirar. CCFT gjev meg moglegheit til å oppleva stader til ei viss grad som innsidar, eg eig alt Kypros gjennom Yiorgios lengsel, hans utbretting av kart, hans kjensler.

Ein dag går eg av toget, og på parkeringsplassen sit ein lokal mann på ein kjøkkenstol og sveiser på bilen sin. Eg tenkjer på filmen Fucking Åmål.¹ Fucking Vaksdal. Eg elsker deg! Fordi du er så ująlete, og gjev blaffen i å gjera deg attraktiv for sentrums blikk.

Om du ønskjer å oppleva ein autentisk plass, dropp Preikestolen og Venezia,

visit Vaksdal,

men gjer det fort, før me ser at me blir sett på, og startar å gjera oss sjåbare. Autentiske plassar er eit paradoks; dei forsvinn i det dei blir oppdaga.

Creative Centre for Fluid Territories (CCFT)

Vaksdal Senter er like stygt, men eg er stolt. Spesielt byrjar eg å bli begeistra for oppslags-tavla.

Første gong eg opplevde at bygda mi endra seg framofor augo mine, var då eg 17 år gammal fekk vener frå året på skuleskipet Christian Radich på besøk. Det var då voldsamt til trafikk, sa eg, då bil nummer tre for dagen passerte. Kallar du dette trafikk, sa vennina mi. Folk frå Molde, Bærum, Oslo elska heimbygda mi, Eidsland. 150 innbyggjarar. Eksotisk, full av sjeldne opplevingar, mangel på aktivitet.

Sidan har eg opplevd fleire slike blikkskifte, opplevd at skam blir til stoltheit, stygt blir fint. Eg har glede av å sjå ein stad bli skapt på nytt gjennom andres blikk.

1) Fucking Åmål, svensk film frå 1998, manus og regi av Lukas Moodysson.

CCFT kjem på besøk til bygda, og eg blir merksam på fråværet av suvenirar. CCFT gjev meg moglegheit til å oppleva stader til ei viss grad som innsidar, eg eig alt Kypros gjennom Yiorgios lengsel, hans utbretting av kart, hans kjensler.

Ein dag går eg av toget, og på parkeringsplassen sit ein lokal mann på ein kjøkkenstol og sveiser på bilen sin. Eg tenkjer på filmen Fucking Åmål.¹ Fucking Vaksdal. Eg elsker deg! Fordi du er så ująlete, og gjev blaffen i å gjera deg attraktiv for sentrums blikk.

Om du ønskjer å oppleva ein autentisk plass, dropp Preikestolen og Venezia,

visit Vaksdal,

men gjer det fort, før me ser at me blir sett på, og startar å gjera oss sjåbare. Autentiske plassar er eit paradoks; dei forsvinn i det dei blir oppdaga.

Creative Centre for Fluid Territories (CCFT)

Vaksdal Senter er like stygt, men eg er stolt. Spesielt byrjar eg å bli begeistra for oppslags-tavla.

Første gong eg opplevde at bygda mi endra seg framofor augo mine, var då eg 17 år gammal fekk vener frå året på skuleskipet Christian Radich på besøk. Det var då voldsamt til trafikk, sa eg, då bil nummer tre for dagen passerte. Kallar du dette trafikk, sa vennina mi. Folk frå Molde, Bærum, Oslo elska heimbygda mi, Eidsland. 150 innbyggjarar. Eksotisk, full av sjeldne opplevingar, mangel på aktivitet.

Sidan har eg opplevd fleire slike blikkskifte, opplevd at skam blir til stoltheit, stygt blir fint. Eg har glede av å sjå ein stad bli skapt på nytt gjennom andres blikk.

1) Fucking Åmål, svensk film frå 1998, manus og regi av Lukas Moodysson.

CCFT kjem på besøk til bygda, og eg blir merksam på fråværet av suvenirar. CCFT gjev meg moglegheit til å oppleva stader til ei viss grad som innsidar, eg eig alt Kypros gjennom Yiorgios lengsel, hans utbretting av kart, hans kjensler.

Ein dag går eg av toget, og på parkeringsplassen sit ein lokal mann på ein kjøkkenstol og sveiser på bilen sin. Eg tenkjer på filmen Fucking Åmål.¹ Fucking Vaksdal. Eg elsker deg! Fordi du er så ująlete, og gjev blaffen i å gjera deg attraktiv for sentrums blikk.

Om du ønskjer å oppleva ein autentisk plass, dropp Preikestolen og Venezia,

visit Vaksdal,

men gjer det fort, før me ser at me blir sett på, og startar å gjera oss sjåbare. Autentiske plassar er eit paradoks; dei forsvinn i det dei blir oppdaga.

Robert Lewis Stevenson. Eg dveler lenge ved tittelen før eg les essayet. Tenkjer på alle unpleasant plasser eg veit om, alle desse stadene eg har kjørt gjennom i Noreg og tenkt:
– Herregud, bur det folk her? Nitrist. Før det har slått meg at det er nettopp det andre tenkjer når dei kjører gjennom heimbygda mi.

«On the joyment of unpleasant places» (1874)

Marielyst, juli 2018

«With all this in mind, I have often been tempted to put forth the paradox that any place is good enough to live a life in, while it is only a few, and those highly favoured, that we can pass a few hours agreeably».

Robert Lewis Stevenson. 1874.
On the joyment of unpleasant places.
From the "Portfolio", Volume V 5,
National Library of Scotland.

Robert Lewis Stevenson. Eg dveler lenge ved tittelen før eg les essayet. Tenkjer på alle unpleasant plasser eg veit om, alle desse stadene eg har kjørt gjennom i Noreg og tenkt:
– Herregud, bur det folk her? Nitrist. Før det har slått meg at det er nettopp det andre tenkjer når dei kjører gjennom heimbygda mi.

«On the joyment of unpleasant places» (1874)

Marielyst, juli 2018

«With all this in mind, I have often been tempted to put forth the paradox that any place is good enough to live a life in, while it is only a few, and those highly favoured, that we can pass a few hours agreeably».

Robert Lewis Stevenson. 1874.
On the joyment of unpleasant places.
From the "Portfolio", Volume V 5,
National Library of Scotland.

«Do-it-yourself»

For normal unpleasant places.

For very unpleasant places.

Cut out ✂

1984 Bar
(Upstairs)
nicosia old town
30th Friday March
22:00
3€/15€

MULTI
KULTI
PARTY

by
radio pangea
all music around
the world

EVSU

+90 533 877 32 56 radiopangea

Part V:

Permanent,
regularly,
sporadic

Manifestation	Permanent*	Regularly	Sporadic
Shape	Rectangel	Curves	
Material	Concrete, tin, soil	Gras, trees, flowers	Graffiti
Colour	Green, grey	Green, red, pink	White, black, pink

*More or less

The buffer zone

Nicosia, Cyprus
March 2018

Dess meir eg prøver å kategorisera og visualisera stadens mange lag, dess meir erfarer eg kor flyktig ein stad er. Muren som deler Nicosia er ein relativ permanent konstruksjon, men overflata endrar seg som følgje av årstidenes skiftingar og menneskas behov for å ytra seg. Er det ein mur, eller er det ei notatblokk, ein informasjonsskjerm, ein propagandaplakat?

Part VI:

Layers, missing

Layers, missing

Air.

Layers, missing

Imagined
future.

Layers, missing

Fake news.

**Darwin,
Charles. 1872.
*Expression of
Emotions in
Man and
Animals.***

London, John Murrat.

Layers, missing

Shame

Disgust

Happiness

Sadness

Surprise

Thoughtfulness

Anger

Fear

**Your layer
here.**

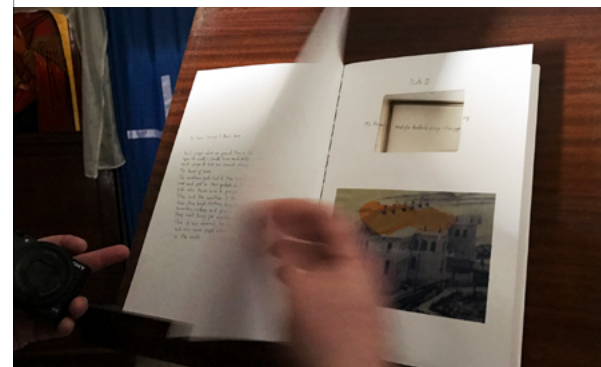
I remember,

Cyprus

March 21–26 2018

I was not prepared.
Don't look at me until
I'm recovered.

Nomadic Dialogues

2017–2018

Work in progress,
to be continued.

